

[Arne Melchior]

ke, at Danmark er blevet opfordret til at stille styrker til Somalia. Danmark er blevet underhåndsforespurgt, om Danmark kunne deltage også i den aktion, og så har Danmark sagt: Da der foreligger forskellige ting, der skal foretages ca. samtidig, mener vi, at det falder os mest naturligt at arbejde inden for vores nærhed og inden for den verdensdel, vi er i, og det er vi bedst til. Det er jeg overbevist om at de, der har sendt forespørgslerne ud i verden, synes er en ganske forstandig beslutning, og derfor ligner den overhovedet ikke SF's absolutte nej til overhovedet at påtage sig noget, der kan være farligt for en dansker.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Det er pinagtigt, at jeg skal blive ved med at prøve at forklare hr. Arne Melchior, hvad jeg sagde i min tale, hvor jeg jo netop gjorde rede for, at SF i princippet mener, at det kan være både nødvendigt og rigtigt at deltage i aktioner af denne karakter.

Hr. Arne Melchior tager fejl, når han siger, at Danmark ikke har fået en henvendelse om deltagelse i en aktion i Somalia. Hr. Arne Melchior må også være bekendt med, at Danmark tidligere har afvist at deltage i aktioner, som vi er blevet opfordret til af FN. Det gælder f.eks. aktioner i Kampuchea, men man kunne givetvis nævne flere eksempler. Og jeg må sige, at jeg finder dette debatniveau besynderligt og lidt stødende hos et parti, der historisk i den grad har vist respekt for FN og FN's resolutioner f.eks. i Sydafrikaspørgsmålet.

Jeg vil ikke bruge stærke ord fra denne talerstol, for mit ærinde var sådan set blot at prøve at få hr. Arne Melchior overbevist om det hensigtsmæssige i, at vi hører på hinanden og ikke forfalder til gensidige fornærmelser. Men jeg tror, det bliver mit sidste forsøg i så henseende. Så håber jeg, at mine ord lejr sig, og at det kan lade sig gøre at fortsætte diskussionen under mere urbane former, når hr. Arne Melchior kommer lidt til hægterne igen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg tror ikke, at hr. Pelle Voigt, hvis han for sin del har hørt efter, kan komme og hævde, at jeg ikke skulle være ved hægterne i dag. I så

fald hører hr. Pelle Voigt ikke bedre efter, end jeg selv gør.

Jeg må nok have lov at sige, at jeg synes, at hr. Pelle Voigt bevæger sig til stregen og mindst med det ene ben over stregen ved i folketingsdebatter at inddrage ting, som han har fået betroet i fortrolighed. Dette minder meget stærkt om en klar lovovertrædelse, og derfor skal jeg give afkald på yderligere at diskutere, hvilke henvendelser Danmark har fået fra hvem og hvornår og på hvilken måde.

Min erindring om det er i hvert fald adskillige gange mere korrekt end hr. Pelle Voigts erindringer.

Formanden:

Så går vi igen til ordførerrækken.

Jørgen Estrup (RV):

For godt to år siden var Folketinget som i dag indkaldt ekstraordinært. Dengang traf vi beslutning om at sende korvetten »Olfert Fischer« af sted til Golfen. Det var et nyt skridt i Danmarks sikkerhedspolitik, en logisk konsekvens af vores FN-politik, hvor vi tager et internationalt medansvar også i situationer, der indebærer militær indsats.

Opgaverne for den danske sikkerhedspolitik er i stigende grad internationale. Det er bl.a. en følge af de nye muligheder, som Øst-Vest-konfliktens ophør har åbnet. Det er en positiv udvikling, men den er i høj grad kompliceret og bestemt ikke fredelig. Den stiller nye krav til os, men det er krav om humanitær indsats snarere end militær.

Der findes ingen acceptabel militær løsning på problemerne i Jugoslavien, men der findes ufattelige humanitære behov, også og ikke mindst i områder, hvor kamphandlingerne foregår, og hvor civilbefolkningen – serbere, kroater og muslimer – i fælles ulykke er gidsler for gale nationalistes voldsorgier.

Vi kan ikke lukke øjnene. Det, der foregår i Jugoslavien, truer Europas stabilitet og dermed også Danmarks sikkerhed. Vi kan ikke stoppe kampene med militære midler; der findes kun politiske løsninger, som respekterer mindretalsrettigheder. Derfor må vi uophørligt presse på for forhandlinger, uanset de hidtidige manglende og skuffende resultater.

Vi må forhindre, at kampene spreder sig. Derfor må der udsendes observatører og freds-